

بسم الله الرحمن الرحيم

گر صید عدم شوی ز خود رسته شوی

ور در صفت خویش روی بسته شوی

می‌دان که وجود تو حجاب ره توست

با خود منشین که هر زمان خسته شوی

استاد ارجمند جناب آقای دکتر پزشکیان

سلام

موجب مباهات بنده است که امروز، به عنوان عضو کوچکی از جامعه جوانان، جامعه بانوان و با افتخار به عنوان عضو کوچکی از جامعه بزرگ دانشجویان کل کشور به ویژه علوم پزشکی در خدمتتون باشم، که البته شما به عنوان استاد بزرگ ما این مسیر رو خیلی بهتر و بیشتر از ما طی کردید و قطعاً به مسائل واقفید؛ اما شاید تکرار بعضی از موضوعات خالی از لطف نباشه

بنده امروز از دل هزاران دانشجو سخن می‌گویم؛ از نسلی که می‌خواهد بماند، بسازد و بدرخشد برای خدمت به مردم و ساختن آینده ای عادلانه

نگاهی به سیستم آموزش عالی کشور نشان دهنده آن است که ما جوانان نه تنها پا به پا، بلکه گاهی جلوتر از علم روز جهان در حوزه‌های نوآوری، فناوری، استارت‌آپ‌ها و هوش مصنوعی مرزهای دانش را جابجا کردیم.

امروز دانشجو دیگر تنها یک "تحصیل‌کننده" نیست، بلکه یک کنشگر فعال اجتماعی و علمی است

اما امتداد این مسیر و توسعه روزافزون آن نیازمند حمایت‌های همه جانبه و از میان برداشتن موانع، سرمایه‌گذاری هوشمند و شایسته سالاری می‌باشد.

آقای رئیس‌جمهور،

همان‌گونه که خود بارها تأکید کرده‌اید، توسعه سلامت و عدالت اجتماعی بدون توسعه علم و دانشگاه ممکن نیست.

دانشگاه باید در متن تصمیم‌سازی کشور قرار گیرد؛ جایی که علم، اخلاق، تجربه و عدالت با یکدیگر گفت‌وگو کنند.

آقای دکتر،

دانشگاه ایرانی امروز درگیر دو نبرد هم‌زمان است:

یکی، **نبرد علمی** برای حضور در مرزهای دانش، فناوری و مبارزه با شبه علم

و دیگری، **نبرد اجتماعی** برای حفظ شأن علم در برابر نگاه کمی‌گرایانه و بودجه‌محور.

ما باور داریم که اگر دانشگاه مورد اعتماد دولت قرار گیرد و سهم آن از بودجه کشور با نقش واقعی‌اش در توسعه ملی متناسب شود، به رشد جایگاه علمی ایران در منطقه و جهان کمک میکند.

دانشجوی امروز، اگر نگران آینده شغلی نباشد و احساس کند که دیده می‌شود و فرصت رشد دارد، نه از کشور مهاجرت می‌کند. و نه از مردم جدا می‌شود.

افزایش شتاب‌زده ظرفیت‌ها، بدون توجه به نسبت استاد به دانشجو، کیفیت آموزش بالینی، امکانات خوابگاهی، رفاهی و پژوهشی، نه تنها گره‌ای از کمبود پزشک نمی‌گشاید، بلکه انگیزه و توان علمی نسل جدید را تهدید می‌کند.

اساتید ما همیشه راجع به اینکه پزشک باید محرم و همدرد بیمارش باشه صحبت می‌کنند اما امروز در بالین بیمار حتی فضای کافی برای حضور فیزیکی دانشجویان وجود ندارد چه برسد به اینکه بخواهند ارتباطی برقرار کنند.

دانشجوها امروز در دانشگاه‌های بزرگی همچون علوم پزشکی تهران در کلاس‌های درس روی زمین می‌نشینند تا بتوانند به درس گوش بدهند و همگی می‌دانیم که این روند، روند مناسبی برای تربیت پزشک نیست و تهدید کننده سلامت جامعه در آینده می‌باشد.

اگر موضوع رفع نیاز به خدمات جامعه پزشکی است، لازم به ذکر است در سال‌های اخیر علیرغم اینکه در تعدادی از رشته‌های دستیاری تخصصی صندلی خالی داشتیم اما فارغ التحصیلان مقطع پزشکی عمومی ترجیح دادند که به جای اینکه به طبابت مشغول باشند به مسیرهای فرعی بپردازند و علت آن چیزی نیست جز اینکه آینده مسیر را برای خودشان روشن نمی‌بینند؛ اولین قدم قطعاً بهبود شرایط است نه افزایش ظرفیت آن هم بدون رفع هیچ پیش‌نیازی

ما امروز از شما انتظار داریم که بر صحبت‌های جناب‌تان در مجلس در سال ۱۴۰۱ پایبند بمانید، چرا که همانطور که فرمودید؛ طبق سیاست‌های کلی مقام معظم رهبری و قانون برنامه و اصول علمی، سیاستگذاری و تولید در آموزش عالی کشور با وزارت بهداشت و وزارت علوم است پس دخالت در این سیاستگذاری خلاف قانون، خلاف برنامه و خیانت به علم و دانش است و همچنین افزایش نیروی انسانی مشکل مناطق محروم را حل نمی‌کند.

البته لازم به ذکره از زمانی که شما دولت رو به دست گرفتید و استاد ظفرقندی عزیز اومدند تلاش‌های زیادی برای شرایط همه دانشجویان و دستیاران شد و به حق تاثیرات خوبی داشت، منتها هنوز تا اون چیزی که جوان‌های ما رو به جایی بکشونه که بخوان به جای رفتن از ایران یا به جای کار کردن در فیلدهای غیر مرتبط مسیر طبابت رو ادامه بدهند، خیلی فاصله هست.

و همچنین در پایان لازم میدونم در خواست کنم ازتون که با فراهم کردن فرصت‌های برابر، زمینه حضور فعال‌تر بانوان در سطوح مدیریتی فراهم بشه چراکه حضور بانوان در مدیریت علاوه بر ایجاد عدالت اجتماعی، باعث تنوع دیدگاه‌ها، بهره‌وری بالاتر و افزایش کیفیت تصمیم‌گیری و ارتقاء عملکرد سازمان‌ها می‌شه. که البته کابینه شما ثابت کرده چنین چیزی دور از ذهن و به دور از واقع نیست

و اما از اساتیدمان یاد گرفتیم که لازمه پایان هر صحبت

Take home message هست

- تاکید بر شایسته سالاری در جذب اساتید و مدیران و حتی کارکنان
- افزایش و شفاف سازی بودجه های آموزش عالی کشور
- انحصار سیاستگذاری آموزش عالی کشور به وزارت بهداشت و وزارت علوم و ممانعت در برابر سیاستهای تحمیلی
- تعیین استاندارد ظرفیت دانشگاه های کشور متناسب با امکانات آموزشی، پژوهشی، فرهنگی و دانشجویی

ما زنده به آنیم که آرام نگیریم

موجیم که آسودگی ما عدم ماست

ممنونم از لطف و توجهتون